

Rozhodnutie o rozklade - určenie poskytovateľa univerzálnej služby

Rozhodnutie o rozklade

Číslo rozhodnutia: 33/01/2006 V Bratislave 4. apríla 2006.

Účastníci konania:

1. Slovak Telecom, a. s., Námestie slobody č. 6, 817 62 Bratislava 15

od 8. 3. 2006 zmena obchodného mena na Slovak Telekom, a. s.

2. Orange Slovensko, a. s., Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava

Predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda úradu“) ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a § 72 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) rozhodol na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie o rozkladoch spoločnosti Slovak Telecom, a. s., Námestie slobody 6, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, a spoločnosti Orange Slovensko, a. s., Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO 35 697 270, (ďalej len „Orange Slovensko“), proti rozhodnutiu odboru technickej regulácie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) číslo rozhodnutia 1710/12/2005 zo dňa 20. decembra 2005 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vo veci určenia podniku na poskytovanie univerzálnej služby podľa § 50 ods. 4 a uloženia povinnosti podľa § 52 ods. 2 písm. a) až c) zákona o elektronických komunikáciách takto:

podľa § 59 ods. 1, 2 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku sa napadnuté rozhodnutie mení a po vykonaných zmenách znie takto:

1. podľa § 50 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách určuje spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, IČO 35 736 469, na poskytovanie univerzálnej služby a zároveň jej ukladá povinnosť poskytovať univerzálnu službu podľa § 50 ods. 1, 2 písm. a) až f) zákona o elektronických komunikáciách na celom území Slovenskej republiky a v kvalite podľa § 51 zákona o elektronických komunikáciách a opatrenia Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky z 22. apríla 2004 č. O-5/2004, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o kvalitatívnych ukazovateľoch a cieľových hodnotách vrátane podrobností o forme, rozsahu, obsahu a spôsobe

zverejnenia informácií. Lehoty na začatie plnenia povinností podľa § 50 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách sú:

podľa písm. a) – najneskôr od 1. júla 2006,

podľa písm. b) – v elektronickej forme najneskôr od 15. apríla 2006,

- v tlačenej forme najneskôr od 1. januára 2007,

podľa písm. c) – najneskôr od 1. januára 2007,

podľa písm. e) – najneskôr od 15. apríla 2006,

podľa písm. f) – najneskôr od 1. januára 2007.

Do určeného času je spoločnosť Slovak Telekom, a. s., (ďalej len „spoločnosť Slovak Telekom“) povinná poskytovať uvedené povinnosti univerzálnej služby podľa rozhodnutia úradu č. 7961/2000 zo dňa 19. 7. 2000, ktorým jej úrad udelil licenciu na vykonávanie telekomunikačných činností.

Povinnosť podľa § 50 ods. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikáciách je spoločnosť Slovak Telekom povinná plniť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. podľa § 52 ods. 2 písm. a) až c) zákona o elektronických komunikáciách je spoločnosť Slovak Telekom povinná poskytovať svojmu užívateľovi služby na kontrolu ich výdavkov. Uvedenú povinnosť je povinná plniť najneskôr od 1. júla 2006.

Odôvodnenie:

Spoločnosť Slovak Telekom i spoločnosť Orange Slovensko podali v zákonnej lehote rozklad proti napadnutému rozhodnutiu, ktorým úrad určil spoločnosť Slovak Telekom na poskytovanie univerzálnej služby a zároveň jej uložil povinnosť poskytovať svojmu užívateľovi služby na kontrolu ich výdavkov.

Spoločnosť Orange Slovensko v rozklade žiada, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, aby bola na poskytovanie univerzálnej služby určená v rozsahu navrhovanom dňa 31. augusta 2005 aj spoločnosť Orange Slovensko a uvádza tieto námietky:

1. Úrad v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol bez bližšieho vysvetlenia, že „možnosť prepojenia sietí a pripojenia koncových telekomunikačných zariadení spolu s nízkymi obstarávacími nákladmi a celkovou technickou uskutočniteľnosťou preferuje spoločnosť Slovak Telekom“ a rovnako bez odôvodnenia konštatuje, že „vzhľadom na to, že najefektívnejším poskytovaním univerzálnej služby je taký stav, kedy všetky povinnosti patriace do univerzálnej služby... spravuje jeden podnik na

území celého štátu,... dospel úrad k záveru, že spoločnosť Slovak Telekom je takým podnikom, ktorý bude vzhľadom na rozsah poskytovania povinnosti univerzálnej služby potrebovať najmenšiu úhradu na náklady univerzálnej služby“. Úrad sa nevyrovnal s podrobne odôvodnenými návrhmi spoločnosti Orange Slovensko (napr. v súvislosti s verejnou telefónnou službou na str. 2-5 návrhu zo dňa 31. augusta 2005 a na str. 2-4 podania zo dňa 21. novembra 2005, v súvislosti so službami pre zdravotne postihnutých účastníkov na str. 6-9 návrhu zo dňa 31. augusta 2005 a na str. 5-6 podania zo dňa 21. novembra 2005) v ktorých Orange Slovensko preukazuje, že vo vzťahu k značnej časti územia Slovenskej republiky a užívateľov elektronických komunikačných služieb sú to práve technológie a na ne nadväzujúce služby, prostredníctvom ktorých dokáže zabezpečiť jednotlivé povinnosti univerzálnej služby rýchlejšie, s vyššou pridanou hodnotou pre užívateľov a v neposlednom rade aj nákladovo efektívnejšie ako spoločnosť Slovak Telekom. V predmetnej súvislosti náklady doterajšieho poskytovateľa univerzálnej služby rastú nevyhnutne a nezvratne priamo úmerne s narastajúcou vzdialenosťou od existujúcich ústrední a narastajúcim počtom pripájaných užívateľov, čo v prípade spoločnosti Orange Slovensko s ohľadom na bunkový charakter verejnej mobilnej telefónnej siete neplatí. Uvedené sa vzťahuje tak na verejnú telefónnu službu, ako aj na pripojenie do siete internet a na faxovú službu, pretože súčasný rozvoj technológií umožňuje spoločnosti Orange Slovensko poskytnúť vyhovujúce riešenie na účely univerzálnej služby vo všetkých uvedených oblastiach (podrobnejšie na str. 2-5 návrhu zo dňa 31. augusta 2005 a na str. 2-4 podania zo dňa 21. novembra 2005). Tvrdenie, že návrh spoločnosti Slovak Telekom je „celkovo technicky uskutočniteľnejší“ je teda nepodložený.

2. Nie je dôvodné tvrdenie, že návrh spoločnosti Slovak Telekom sa zakladá na prevládajúcich technológiách a je príznačný „jednoduchým a nenáročným spôsobom pripojenia koncových zariadení na pevnom mieste pripojenia k sieti“ (str. 3 napadnutého rozhodnutia). Naopak, v súčasnom štádiu rozvoja verejnej telefónnej služby sú prakticky všetci takí užívatelia, ktorí majú záujem o verejnú telefónnu službu na pevnom mieste a je tu daná možnosť pripojiť ich k pevnej verejnej telefónnej sieti „jednoducho a nenáročne“, už pripojení a pripojenie značnej časti ostatných užívateľov je „jednoduchšie a nenáročnejšie“ nie v pevnej verejnej telefónnej sieti, ale v rámci mobilnej verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko (str. 3 návrhu zo dňa 31. augusta 2005). Verejné mobilné telefónne služby postavené s využitím technológie GSM využíva k dnešnému dňu viac ako 4,5 milióna účastníkov. V porovnaní s asi 1,3 miliónom účastníkov Slovak Telekom a niekoľkými tisíckami účastníkov alternatívnych operátorov je zjavné, ktorá z technológií je prevažujúca. Možnosti Slovak Telekom v rámci prepojenia sietí s alternatívnymi operátormi nie sú o nič väčšie ako možnosti spoločnosti Orange Slovensko. Naopak, prepojenie Slovak Telekom s alternatívnymi operátormi je extrémne komplikované, nepružné a kontroverzné, čo je zrejmé aj zo skutočnosti, že je predmetom početných správnych a iných konaní na úrade aj na Protimonopolnom úrade SR, ako aj roky sa opakujúcich mediálnych vyjadrení samotných alternatívnych operátorov. V protiklade s uvedeným je prepojenie spoločnosti Orange Slovensko s alternatívnymi operátormi založené na obojstranne vyvážených právach a povinnostiach v súlade s najlepšimi štandardmi zmlúv o prepojení v Slovenskej republike, ostatných krajinách Európskej

únie a na svetovom trhu elektronických komunikácií.

3. Nestotožňujú sa s tvrdením, že služby spoločnosti Slovak Telekom, založené čiastočne na analógovom pripojení sú cenovo dostupnejšie. Práve naopak, sú práve koncové zariadenia na báze GSM, ktoré sú vzhľadom na dotačnú politiku spoločnosti Orange Slovensko prístupné v akejkol'vek cenovej hladine, počínajúc od 1,- Sk s DPH. Uvedené sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na koncové zariadenie s komerčným označením Priama linka, určené na poskytovanie univerzálnej služby (viac na str. 2 podania zo dňa 21. novembra 2005).

4. Spoločnosť Orange Slovensko nesúhlasí ani s určením verejnej telefónnej služby spoločnosti Slovak Telekom ako všeobecne dostupnej na základe celoslovenského pokrytia (str. 3 napadnutého rozhodnutia). Pokrytie službami Orange Slovensko je rovnako celoslovenské, pričom je spoločnosť Orange Slovensko spôsobilá pokryť aj komunikačné potreby mnohých užívateľov, ktoré spoločnosť Slovak Telekom s ohľadom na charakter svojej siete pokryť nemôže.

5. Nesúhlasí s tvrdením, že prístup k internetu je v sieti spoločnosti Slovak Telekom jednoduchší a menej nákladný (str. 3 napadnutého rozhodnutia) ako v spoločnosti Orange Slovensko. Účastníci spoločnosti Orange Slovensko nie sú zaťažovaní extrémnymi účtami za nevyžiadané, resp. nechcené služby, ako sa to často stáva účastníkom spoločnosti Slovak Telekom v prípade napadnutia dialermi alebo v prípade nepozornosti. Spoločnosť Orange Slovensko neviaže poskytovanie služby prístupu na internet na poskytovanie hlasovej služby, čo v konečnom dôsledku prístup do siete internet mnohým účastníkom výrazne zlacňuje aj pri vyššom jednotkovom náklade. Jednoduchosť pripojenia do siete internet prostredníctvom GSM/GPRS/EDGE zariadenia dostatočne dokumentuje počet pripojených účastníkov spoločnosti Orange Slovensko (ku dňu 30. septembru 2005 199 930 – str. 1 podania zo dňa 21. novembra 2005).

6. Správny orgán neodôvodnil ani názor vyjadrený v napadnutom rozhodnutí, že v sieti spoločnosti Slovak Telekom je zabezpečené „bezproblémové pripojenie faxu“ (str. 3 napadnutého rozhodnutia), zrejme v protiklade s „problematickým“ pripojením faxu v spoločnosti Orange Slovensko. Faksimilný prenos informácií nie je ani v sieti spoločnosti Orange Slovensko nijako problematický.

7. Vo vzťahu k službám poskytovaným zdravotne postihnutým užívateľom, ako aj vo vzťahu k poskytovaniu tiesňových volaní stotožňuje úrad komplexnosť ponuky so zahrnutím, resp. nezahrnutím prevádzkovania verejných telefónnych automatov do príslušnej povinnosti univerzálnej služby. Verejná mobilná telefónna služba všeobecne a služby poskytované spoločnosťou Orange Slovensko osobitne kompenzujú absenciu tejto ustupujúcej a technicky prekonanej služby dôležitými výhodami pre užívateľov, ktoré poskytovatelia telefónnej služby na pevnom mieste nie sú spôsobilí poskytnúť.

8. Predpoklad úradu, že straty vzniknuté pri poskytovaní niektorých povinností univerzálnej služby, by mohli byť vykryté ziskami vzniknutými pri poskytovaní iných

povinností univerzálnej služby, nie je závislý od toho, či bude určený jeden alebo dvaja poskytovatelia univerzálnej služby, ako sa uvádza na str. 4 napadnutého rozhodnutia. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky MDPT SR č. 501/2004 Z. z. o zriaďovaní a spravovaní osobitného účtu univerzálnej služby a o súvisiacich podrobnostiach, je totiž úhrada čistých nákladov prípustná len vo vzťahu k službám verejných telefónnych automatov a službám pre špecifické skupiny užívateľov, pričom sa od nákladov odpočítavajú „akékoľvek výhody vyplývajúce podniku z poskytovania univerzálnej služby (ďalej len „trhové výhody“)“. Trhové výhody spoločnosti Slovak Telekom pritom zostanú zachované aj v prípade určenia spoločnosti Orange Slovensko za druhého poskytovateľa univerzálnej služby, pretože návrh spoločnosti Orange Slovensko nepredpokladá pri poskytovaní univerzálnej služby exkluzivitu.

9. Orange Slovensko vyjadruje presvedčenie, že konkurencia poskytovateľov univerzálnej služby prinesie prospech užívateľom elektronických komunikačných služieb. Bez určenia ďalšieho podniku za poskytovateľa univerzálnej služby zostanú úvahy úradu o tom, ktorý podnik je spôsobilý ju poskytovať efektívnejšie, iba v rovine nepotvrdennej hypotézy.

Spoločnosť Slovak Telekom v rozklade žiada, aby úrad určil lehotu na plnenie uložených povinností a aby stanovil aj dobu poskytovania univerzálnej služby.

Úrad v súlade s § 56 správneho poriadku upovedomil účastníkov konania o obsahu rozkladov a vyzval ich, aby sa k nim vyjadrili. Obaja účastníci konania vo svojich vyjadreniach neuviedli žiadne nové skutočnosti, ani nenavrhlí úradu vykonanie nových dôkazov. Predseda úradu listom zo dňa 2. marca 2006 určil účastníkom konania na uplatnenie ich práva podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku lehotu do 10. marca 2006. Uvedené právo pred vydaním rozhodnutia si uplatnila spoločnosť Orange Slovensko, ktorá v liste zo dňa 10. marca 2006 znovu poukázala na svoje predchádzajúce návrhy, pričom zdôraznila, že kombinovaným pokrytím územia Slovenskej republiky službami spoločnosti Orange Slovensko a Slovak Telekom by prišlo k rozšíreniu pokrytia toho istého územia službami spoločnosti Slovak Telekom. Okrem toho uviedla, že napríklad v Belgicku nie je problém určiť za poskytovateľa univerzálnej služby aj mobilného operátora.

K námietkam spoločnosti Orange Slovensko predseda úradu zaujal toto stanovisko:

Všeobecne: Spoločnosť Orange Slovensko na základe oznámenia úradu o začatí správneho konania vo veci určenia podnikov na poskytovanie univerzálnej služby predložila listom zo dňa 21. novembra 2005 podklady požadované úradom, ktoré boli potrebné na rozhodnutie v predmetnej veci. Vo svojom návrhu na poskytovanie univerzálnej služby v časti II. bližšia špecifikácia spôsobu poskytovania jednotlivých povinností predmetu univerzálnej služby spoločnosť Orange Slovensko vyslovila návrh poskytnúť:

1. Verejnú telefónnu službu na pevnom mieste pripojenia vrátane faksimilného prenosu informácií a prenosu dát s prenosovými rýchlosťami umožňujúcimi funkčný prístup k internetu s využitím mobilnej telefónnej siete. Uviedla, že povinnosť

univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) má možnosť poskytovať na celom území v pokrytí s kvalitou signálu indoor, t. j. vo vzťahu k 93,2 % obyvateľstva a 59 % územia Slovenskej republiky.

2. Poskytovanie bezplatného a nepretržitého prístupu k číslam tiesňových volaní vrátane jednotného európskeho čísla tiesňového volania „112“. Uviedla, že uvedenú povinnosť má v úmysle zabezpečiť v pokrytí s kvalitou signálu outdoor, t. j. vo vzťahu k 99,3 % obyvateľstva a 86,8 % územia Slovenskej republiky.

3. Poskytovanie a prevádzkovanie aspoň jednej úplnej informačnej služby o telefónnych číslach. Uviedla, že túto povinnosť má v úmysle zabezpečiť v pokrytí s kvalitou signálu outdoor, t. j. vo vzťahu k 99,3 % obyvateľstva a 86,8 % územia Slovenskej republiky.

4. Zabezpečenie prístupu k verejne dostupným telefónnym službám pre zdravotne postihnutých užívateľov. Túto povinnosť má taktiež v úmysle zabezpečiť v pokrytí s kvalitou signálu outdoor, t. j. vo vzťahu k 99,3 % obyvateľstva a 86,8 % územia Slovenskej republiky.

Vo svojom návrhu spoločnosť Orange Slovensko okrem iného uviedla, že „povinnosť univerzálnej služby má v úmysle zabezpečiť len tam, kde je schopná zabezpečiť poskytovanie verejnej telefónnej služby na pevnom mieste efektívnejšie ako nositeľ analogickej povinnosti univerzálnej služby, prevádzkujúci sieť postavenú na technológii metalického (medeného) skrúcaného páru účastníckych vedení (ďalej len „klasická telefónna sieť“). Z uvedených dôvodov navrhuje určiť Orange Slovensko za poskytovateľa univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách na celom území v pokrytí s kvalitou signálu indoor, pričom takéto určenie územia nebude statické, t.j. pokrývať 100% žiadostí užívateľov z dotknutého územia, ale naopak dynamické. Dynamickosť územia spočíva v tom, že jednotlivé žiadosti užívateľov o pripojenie k sieti z tých častí územia Slovenskej republiky, kde sa prekrýva územné určenie dvoch poskytovateľov povinnosti univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona, t.j. poskytovateľa klasickej telefónnej siete (navrhovateľ Slovak Telekom) a spoločnosti Orange Slovensko ako poskytovateľa siete GSM budú v pravidelných intervaloch, prispôbených počtu žiadostí (napr. raz za dva mesiace) vyhodnocované a zriadením a poskytnutím pripojenia bude následne poverená tá zo spoločností, ktorá bude jednotlivú žiadosť o pripojenie, resp. súbor žiadostí z tej istej lokality schopná zabezpečiť efektívnejšie, t.j. za nižšiu cenu. S ohľadom na to, že jediné navrhované kritérium je cena a porovnávať sa budú iba dva číselné údaje, v absolútnej väčšine prípadov nebude na vyhodnotenie konkurenčných ponúk spoločností Orange Slovensko a Slovak Telekom ingerencia úradu potrebná.“

Z návrhu spoločnosti Orange Slovensko vyplýva, že si nesprávne vykladá ustanovenia § 50 zákona o elektronických komunikáciách, pretože jej návrhy nie sú v súlade s požiadavkami určenými pre jednotlivé povinnosti univerzálnej služby. Podľa § 50 ods. 2 písm. a) ide o poskytovanie verejnej telefónnej služby na pevnom mieste pripojenia k sieti. Poskytovanie mobilnej telefónnej služby nemožno v žiadnom prípade považovať za službu na pevnom mieste pripojenia k sieti aj napriek úsiliu, ktoré spoločnosť Orange Slovensko v tomto prípade deklarovala, alebo sa k tomuto stavu chcela priblížiť technickými, prípadne zmluvnými garanciami. Podľa § 51 ods. 4

zákona o elektronických komunikáciách jedným z ukazovateľov kvality univerzálnej služby je poruchovosť na jedno účastnícke vedenie. Podľa § 4 ods. 11 zákona o elektronických komunikáciách účastnícke vedenie je fyzické spojenie koncového bodu siete v priestoroch účastníka s hlavným rozvádzačom alebo rovnocenným zariadením v pevnej verejnej telefónnej sieti, z čoho jednoznačne vyplýva, že univerzálna služba sa zabezpečuje pevnou verejnou telefónnou sieťou. Ďalšou podmienkou univerzálnej služby je dostupnosť v určenej kvalite na celom území štátu všetkým koncovým užívateľom bez ohľadu na ich geografickú polohu. Návrh Orange Slovensko uvedenú podmienku nespĺňa v žiadnej z ponúkaných povinností. Nemenej dôležitou povinnosťou univerzálnej služby je aj telefónna služba prostredníctvom telefónnych automatov, ktorá je kumulatívnou podmienkou univerzálnej služby aj pri poskytovaní bezplatného a nepretržitého prístupu k číslam tiesňových volaní (§ 50 ods. 2 písm. d)) a aj pri zabezpečení prístupu k verejne dostupným telefónnym službám pre zdravotne postihnutých užívateľov (§ 50 ods. 2 písm. f)). Orange Slovensko vyhlasuje verejné telefónne automaty za ustupujúcu a technicky prekonanú službu. Aj keď počty telefónnych hovorov prostredníctvom verejných telefónnych automatov skutočne klesajú, nemožno poprieť, že medzi obyvateľstvom je a vždy bude nemalá skupina obyvateľstva, ktorá potrebuje verejné telefónne automaty na občasné použitie a použitie v prípade núdze. Európska komisia v rámci svojej revízie predmetu univerzálnej služby túto povinnosť, ktorá je obsiahnutá v predmete univerzálnej služby, nevyhlásila a považuje ju i napriek enormnému nárastu mobilných technológií za potrebnú.

Konkrétne:

K námietke č. 1 rozkladu: Napriek tomu, že úrad sa v odôvodnení rozhodnutia podrobne nevyjadril k návrhu spoločnosti Orange Slovensko na str. 2-5 návrhu zo dňa 31.8.2005 a na str. 2-4 podania zo dňa 21.11.2005 v súvislosti so službami pre zdravotne postihnutých účastníkov na str. 6-9 návrhu zo dňa 31.8.2005 a na str. 5-6 podania zo dňa 21.11.2005, uvedenými tvrdeniami sa zaoberal. Orange Slovensko v týchto návrhoch uvádza argumenty o možnosti zriadiť vo verejnej mobilnej sieti pevné miesto pripojenia, rozdeliť územie Slovenskej republiky na oblasti, v ktorých efektívnejšie pripojenie účastníkov zabezpečí Slovak Telekom, oblasti, v ktorých efektívne pripojenie zabezpečí Orange Slovensko a oblasti, kde za primeraných nákladových podmienok pripojenie nie je schopný zabezpečiť ani jeden z poskytovateľov univerzálnej služby. Verejné telefónne automaty Orange Slovensko neakceptuje. Uvedené návrhy nie sú v súlade s ustanoveniami § 50 zákona o elektronických komunikáciách, pretože univerzálna služba musí byť dostupná všetkým koncovým užívateľom bez ohľadu na ich geografickú polohu a za prijateľnú cenu bez výnimky. Základnou zásadou je aj prístup k univerzálnej službe z verejných telefónnych automatov. Cenu nemožno stotožňovať s nákladmi, pretože na úhradu čistých nákladov na univerzálnu službu je podľa § 53 a 54 zákona o elektronických komunikáciách určená kompenzácia z osobitného účtu univerzálnej služby. Orange Slovensko vo svojich návrhoch uvádza navrhované alebo existujúce ceny rôznych služieb, ako napríklad „Paušál 30 fixed“, „Orange internet klasik“ alebo „Mobilná kancelária“, ktoré však úrad pri rozhodovaní o určení podniku na poskytovanie univerzálnej služby nemôže posudzovať ani zohľadňovať, pretože nie sú údajmi o

nákladoch univerzálnej služby podľa § 50 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách.

K námietke č. 2 rozkladu: Argumentácia o počte vyše 4,5 mil. účastníkov Orange Slovensko v porovnaní s asi 1,3 mil. účastníkov Slovak Telekom nie je v prospech Orange Slovensko, pretože pri univerzálnej službe je podstatné, že je poskytovaná na pevnom mieste pripojenia k sieti, čo sa pri účastníkoch Orange Slovensko nemôže konštatovať. Pripomienka Orange Slovensko o problémoch pri dohodách o prepojení medzi Slovak Telekom a alternatívnymi operátormi je pre rozhodovanie úradu podľa § 50 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách irelevantná. Pri povinnosti univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) je potrebné zohľadniť prevládajúce technológie používané väčšinou užívateľov a technickú uskutočniteľnosť. Z technického hľadiska je pre účastníka napríklad nesporne jednoduchšie a v celkovom kontexte tejto služby menej finančne náročné pripojenie akéhokoľvek faxu (koncového zariadenia) v sieti Slovak Telekom ako v sieti Orange Slovensko, pretože na faxový prenos cez mobilnú sieť Orange Slovensko je potrebné mať aktivované už zmienené programy, mobilný telefón, ktorý podporuje faxový prenos a osobný počítač. Je zrejmé, že takýto spôsob nie je až tak štandardný (Orange Slovensko vo svojom návrhu zo dňa 21. 11. 2005 uvádza 533 účastníkov služby faksimilného prenosu dát) a nemožno tu tiež hovoriť o prevládajúcej technológii na to použitej vzhľadom na skutočnosť, že aj dnešní výrobcovia mobilných telefónov sa skôr orientujú na dátové prenosy a nie každý mobilný telefón podporuje faxový prenos.

K námietke č. 3 rozkladu: Argumentácia spoločnosti Orange Slovensko o jej dotačnej politike a prístupnosti koncových zariadení za 1,- Sk je pre rozhodovanie o určení podniku na poskytovanie univerzálnej služby irelevantná vzhľadom na § 50 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách a podmienke zohľadnenia nákladov univerzálnej služby a tiež vzhľadom na ustanovenia vyhlášky MDPT SR č. 501/2004 Z. z., v ktorej sa uvádzajú podrobnosti o úhrade zistených čistých nákladov vzniknutých pri plnení povinností univerzálnej služby.

K námietke č. 4 rozkladu: Tvrdenie Orange Slovensko, že Slovak Telekom s ohľadom na charakter svojej siete nemôže pokryť požiadavky všetkých užívateľov, je nepodstatné, pretože po určení podniku na poskytovanie univerzálnej služby je tento podnik povinný poskytnúť univerzálnu službu všetkým koncovým užívateľom bez ohľadu na ich geografickú polohu a za prijateľnú cenu.

K námietke č. 5 rozkladu: Aj pri poskytovaní prístupu k internetu musí Orange Slovensko vziať na vedomie, že podmienkou je prístup „na pevnom mieste pripojenia k sieti“, ktoré Orange Slovensko neposkytuje. Úrad uložil spoločnosti Slovak Telekom rozhodnutiami č. 92/01/2005 a č. 93/01/2005 zo dňa 20. októbra 2005 okrem iných aj povinnosť, že od 1.1.2006 nesmie bezdôvodne a neoprávnene viazať poskytovanie elektronických komunikačných služieb na poskytovanie služby pripojenia do pevnej verejnej telefónnej siete ani bezdôvodne a neoprávnene viazať poskytovanie služby pripojenia do pevnej verejnej telefónnej siete na poskytovanie inej elektronickej komunikačnej služby. Námietka Orange Slovensko je nedôvodná.

K námietke č. 6 rozkladu: Pri faksimilnom prenose informácií platí rovnako podmienka o pevnom mieste pripojenia k sieti. Viac o faksimilnom prenose a menej problematickému pripojeniu Slovak Telekom je obsiahnuté k námietke č. 2 rozkladu. Aj túto námietku považuje predseda úradu za nedôvodnú.

K námietke č. 7 rozkladu: Ako vyplýva z § 50 ods. 2 písm. f) zákona o elektronických komunikáciách, zabezpečenie prístupu k verejne dostupným telefónnym službám pre zdravotne postihnutých užívateľov nemožno oddeliť od primeranej dostupnosti verejných telefónnych automatov s bezbariérovým prístupom a osobitným vybavením. Potvrdzuje to aj opatrenie úradu č. O-4/2004, ktorým sa ustanovujú podrobnosti poskytovania verejných telefónnych automatov a služieb pre zdravotne postihnutých užívateľov. Námietka je nedôvodná.

K námietke č. 8 a č. 9 rozkladu: Podľa § 53 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách podnik poskytujúci univerzálnu službu má právo na úhradu zistených čistých nákladov vzniknutých pri vykonávaní povinností univerzálnej služby, ak jeho výnosy z tejto služby (znamená celej univerzálnej služby) sú nižšie ako náklady preukázateľne potrebné na poskytovanie univerzálnej služby. Z ustanovenia vyplýva, že pri určení jedného podniku pre všetky povinnosti univerzálnej služby je väčšia pravdepodobnosť, že zisky dosiahnuté z poskytovania niektorých povinností univerzálnej služby kompenzujú straty spojené s poskytovaním iných (stratových) povinností univerzálnej služby, čím sa vytvára predpoklad na to, aby výsledkom poskytovania univerzálnej služby neboli čisté náklady resp. aby tieto čisté náklady boli čo najnižšie, čo vedie k minimalizácii úhrad čistých nákladov na služby verejných telefónnych automatov a služby pre špecifické skupiny užívateľov, pri ktorých je poskytovanie univerzálnej služby stratové (§ 4 ods. 1 vyhl. MDPT SR č. 501/2004 Z. z.). Určenie podniku na poskytovanie univerzálnej služby uložením povinností vylučuje akceptovanie návrhu Orange Slovensko o konkurencii poskytovateľov univerzálnej služby. Na prijateľnosť cien univerzálnej služby slúži inštitút regulácie cien podľa § 26 zákona o elektronických komunikáciách. Námietky Orange Slovensko sú nedôvodné.

Tvrdenia spoločnosti Orange Slovensko v liste, ktorým uplatnila právo podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku o rozšírení pokrytia územia Slovenskej republiky kombináciou služieb Orange Slovensko a Slovak Telekom a o určení belgického mobilného operátora na poskytovanie univerzálnej služby sú vzhľadom na ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách a ustanovenia vykonávacích predpisov irelevantné. Dôvody vyplývajú z predchádzajúcich odôvodnení uvedených k námietkam rozkladu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti predseda úradu nevyhovel spoločnosti Orange Slovensko a neurčil ho na poskytovanie univerzálnej služby v žiadnej zo zákonných povinností.

Spoločnosť Slovak Telekom na výzvu predsedu úradu, aby uplatnila právo podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, odpovedala listom zo dňa 10. 3. 2006, v ktorom žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 20 kalendárnych dní, čo odôvodnila práve prebiehajúcimi rokovaniami s ostatnými podnikmi za účelom zabezpečenia

ukladaných povinností univerzálnej služby, konkrétne povinností podľa § 50 ods. 2 písm. b) a e) zákona o elektronických komunikáciách a zároveň navrhla, aby predseda úradu nariadil ústne pojednávanie. Predseda úradu súhlasil s predĺžením lehoty do 27. marca 2006 a nevyhovel návrhu na nariadenie ústneho pojednávania. Spoločnosť Slovak Telecom v liste zo dňa 27. marca 2006 navrhla doplniť rozklad proti napadnutému rozhodnutiu tak, že lehoty na plnenie jednotlivých povinností úrad určí nasledovne: povinnosť podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách k 1. júlu 2006, písm. b) tlačенá forma k 1. januáru 2007, elektronická forma k 1. septembru 2006, písm. c) k 1. januáru 2007, písm. d) dňom právoplatnosti rozhodnutia, písm. e) k 1. júlu 2006 a písm. f) k 1. júlu 2007. Svoj návrh odôvodnila tým, že rokovania s ostatnými podnikmi vo veci informačnej služby a telefónnych zoznamov a s obcami vo vzťahu k poskytovaniu a najmä umiestňovaniu verejných telefónnych automatov na verejných priestranstvách môžu ovplyvniť reálnu splniteľnosť ukladaných povinností.

K námietkam spoločnosti Slovak Telecom uvedených v rozklade a v návrhu na doplnenie rozkladu predseda úradu zaujal toto stanovisko:

1. Po zvážení reálnej možnosti splnenia uložených povinností univerzálnej služby podľa ustanovení zákona o elektronických komunikáciách a ostatných príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov, v súlade s princípom primeranosti a odôvodnenosti podľa § 6 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách sa výrok prvostupňového rozhodnutia doplnil podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku o určenie lehôt na plnenie povinností.

2. Návrh na určenie doby plnenia povinností univerzálnej služby nie je opodstatnený, pretože v prípade potreby akýchkoľvek zmien, či už v rozsahu povinností alebo zmeny určeného podniku, úrad tieto zmeny vykoná novým rozhodnutím.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné. Na preskúmanie tohto rozhodnutia je vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Ing. Milan Luknár

predseda úradu

Doručuje sa: 1. Slovak Telekom, a. s.

2. Orange Slovensko, a. s.